

XXV PĀRĒJIE LATVIEŠU DZIESMU UN XVI DEJU SVĒTKI

LATVIEŠU VOKĀL- SIMFONISKĀS MŪZIKAS KONCERTS

2018. gada 5. jūlijā plkst. 20.00
Arēnā Rīga
Skanstes ielā 21

MĒS GAVILĒSIM NO VISAS SIRDS

LATVIEŠU DZIESMU UN XVI DEJU SVĒTKI
XXVI VISPĀRĒJIE

PROGRAMMA

JURJĀNU ANDREJS (1856–1922) **LATVJU VISPĀRĪGO DZIESMU SVĒTKU MARŠS (1880)**
Diriģents Imants RESNIS

JĀZEPS VĪTOLS (1863–1948) **Kantāte ZIEMEĻBLĀZMA (1913)**
Leona Paegles (1890–1926) dzeja
Rihards MAČANOVSKIS – basbaritons
Diriģents Sigvards KĻAVA

JĀNIS IVANOVŠ (1906–1983) **II DAĻA NO KONCERTA ČELLAM UN ORĶESTRIM (1938)**
Kristīne BLAUMANE – čells
Diriģents Andris POGA

LŪCIJA GARŪTA (1902–1977) **Kantāte PAVASARA VĒJOS (1957)**
Plūdoņa (1874–1940) dzeja
Diriģents Aigars MERI

EMĪLS DĀRZIŅŠ (1875–1910) **MELANHOLISKAIS VALSIS (1904)**
Diriģents Ainārs RUBIĶIS

ALFRĒDS KALNIŅŠ (1879–1951) **Jāņudziesmas no operas BAŅUTA (1919)**
Latviešu tautasdziesmas vārdi
Diriģents Aleksandrs VIĻUMANIS

JURJĀNU ANDREJS **Kantāte TĒVIJAI (1886)**
Komponista teksts
Gunta GELGOTE – soprāns
Diriģents Edgars RAČEVSKIS

TĀLIVALDIS ĶENIŅŠ (1919–2008) **KONCERTS PIECIEM SITAMINSTRUMENTĀLISTIEM UN ORĶESTRIM (1983)**
Īsināta versija
PERPETUUM RITMICO: Mikus BĀLIŅŠ, Elvijs ENDELIS,
Elīna ENDZELE, Guntars FREIBERGS,
Ernests MEDIŅŠ – sitaminstrumenti
Diriģents Gintars RINKĒVIČS

ĒRIKS EŠENVALDS
(1977) **JŪRAS SIDRABS** korim, trim koklēm un orķestrim (2018)
Latviešu tautasdziesmas vārdi
Anda EGLĪTE, Ieva MEŽGAILE – koncertkokle
Ansis JANSONS – etnogrāfiskā kokle
Diriģents Māris SIRMAIS
PIRMATSKAŅOJUMS

PĒTERIS BUTĀNS
(1942) **III daļa no divertimenta BRĪVDIENU MŪZIKA (2003)**
Eva BINDERE – vijole
Diriģents Normunds VAICIS

ZIGMARS LIEPIŅŠ
(1952) **Poēma TĒVZEMEI UN BRĪVĪBAI (2001)**
Māras Zālītes (1952) dzeja
Dana BRAMANE – soprāns
Diriģents Andris VEISMANIS

ARTURS MASKATS
(1957) **Fantāzija korim un orķestrim RĪGAI (1982/2001/2018)**
Aleksandra Čaka (1901–1950) dzeja
Diriģents Mārtiņš OZOLIŅŠ
VERSIJAS PIRMATSKAŅOJUMS

IMANTS KALNIŅŠ
(1941) **Mūzika kinofilmam PŪT, VĒJIŅI (1973)**
Edgara Račevska veidota kora partija
Diriģents Mārtiņš OZOLIŅŠ

KONCERTA VEIDOTĀJI

Mākslinieciskais vadītājs	Mārtiņš OZOLIŅŠ
Režisors	Dāvis SĪMANIS
Scenogrāfs	Ivars NOVĪKS
Gaismu mākslinieks	Mārtiņš FELDMANIS
Stāstnieks	Kaspars ZNOTIŅŠ
Tekstu autors	Orests SILABRIEDIS
Koncerta direktore	Indra LŪKINA
Tehniskais producents	Mārcis GULBIS
Koncerta direktores asistente	Inese LAPA
Koncerta norises vadītāja	Gundega MAIŽĪTE
Skatuves tehniskais vadītājs	Edgars SAKSONS
Režisora asistente	Līga OZOLA
Skaņu režisors	Gustavs ĒRENPREISS
Gaismu operators	Oskars TIMBARS

Latviešu Dziesmusvētku vēsture ir Latvijas valsts veidošanas vēsture. Pirmie Dziesmusvētki (1873) izbūvēti Rīgu un mazliet arī biedē – kas tie par jaunekļiem-kārtībargiem ar sarkanbaltsarkanām lentītēm pie krūfīm, kas tās par negaidīti labi organizētām dziedošām zemnieku vienībām, un kurš īsti devis atļauju laist viņus visus baltvācu sakrālajā citadelē – Rīgas Domā?!

II Dziesmusvētki (1880) un III Dziesmusvētki (1888) visu šo dziedāšanas lietu tikai vēl plašumā, IV Dziesmusvētki (1895) dažādu rīkotājproblēmu dēļ notiek Jelgavā, bet tāpēc ne mazāka tiem rezonanse. V Dziesmusvētkos (1910), kuru ilgajai vikšanai par iemeslu Krievijas-Japānas karš un 1905./1906. gada īstēni revolucionārie notikumi, Kurzemei un Vidzemei pamazām pievienojas Latgale, un students Francis Kemps, kas novadu sveicēju triumvirātā pārstāv Latgali, skaļi pauž gandarījumu par to, ka šie ir arī „līdz šim aizmirstie latgalieši”. Ik svētkos atļauti vai nesankcionēti skan Baumaņu Kārļa „Dievs, svētī Latviju!”, un III svētku laikā šai dziesmai klātesošo ieskatā jau ir himnas nozīme, un visi ceļas kājās un noņem cepures. Līdz 19./20. gadsimta mijai Dziesmusvētki ir teju vienīgā platforma, kur var skanēt jaunatpušās latvju kordziesmas, un, vēl jo vairāk, jaunās simfoniskās un vokālsimfoniskās partitūras. Jānis Čakste, kurš, blakusminot, sniedza ievērojamu materiālu atbalstu IV svētku rīkošanā (konkrēti, svētku ēkas apjumsānā), vēlāk teiks – Dziesmusvētki ir mūsu olimpiādes.

Kā savā teicami izstrādātajā monogrāfijā „Latviešu dziesmu svētku vēsture” raksta Valentīns Bērzkalns, „ar V dziesmu svētkiem zināmā sakarībā noslēgumam tuvojās arī kāds ļoti svarīgs tautas nacionālās kultūras veidošanās posms, kas bija ildzis apmēram divi paaudzes un parādījies tik straujus panākumus, kādus latvju nacionālās atmodas sākumā loloja tikai tās dedzīgākie darbinieki Kronvalds, Auseklis un Valdemārs”.

Šo visu vērts atgādināt gadā, kad Latvija svin valstiskuma 100. jubileju. Dziesmusvētki sākotnēji bija mūsu profesionālās mūzikas kultūras šūpulis, un tikai vēlākos laikos tie izvērtās par amatierkultūras forumu un – padomju gados – atkal par nacionālās pašapziņas uzturēšanas instrumentu.

*

Vokālinstrumentālās mūzikas koncerti Dziesmusvētkos nav regulāra parādība. Pirmajos svētkos notiek viens sakrālās un viens laicīgās mūzikas koncerts, tā pati aina arī otrajos svētkos, tikai 1880. gadā jau tiek pieaicināts profesionāls vācu mūziķu orķestris, un tā vadītāju Augustu Pābstu lūdz aranžēt kādus opusus speciāli šim gadījumam. Bet Pābsts savu darbu veic pagalam pavisā, un orķestranti nāk uz mēģinājumu negatīvi, un nav īsti skaidrs, vai tam par iemeslu ir vēlme īsti iegāzt latviešu svētkus, kas notiek vienā vasarā ar vācbaltiešu dziedāšanas svētkiem. Fakts tāds, ka orķestra sniegumu brāķē visādās valodās rakstoši svētku apskatnieki, un Gļinķas operas „Dzīvība par caru” fināls vispār jāņem ārā no programmas.

III svētkos pirmoreiz programmā iekļauts vokālsimfoniskās mūzikas koncerts. Atkal spēlē vācu orķestris (šoreiz cits), un atkal tā sniegumu vērtētāji peļ. Toties var iztēloties, ka spožu solo Bēthovena Trešajā klavierkoncertā un Lista Sestajā ungāru rapsodijā sniedz Ludvigs Bētiņš, koncertā skan arī trīs daļas no Jāzepa Vītola Simfonijas mīnorā (fināls taps rudenī), koncertā piedalās arī Jēkabs Ozols kā solists Godāra „Vījoļu koncertā”, brāļi Jurjāni ar ragu kvartetu, skan Jurjānu Andreja „Jandāliņš” un „Tūdāliņ, tagadiņ”, „Dziedāšanas svētku maršs” (ar visu Baumaņu Kārļa korāli finālā) un jau otro reizi šajos svētkos – kantāte „Tēvijai”, par kuru Valentīns Bērzkalns (20. gs. 60. gados) raksta: „Galvenais kantātes „Tēvijai” slavas ceļa noslēpums meklējams tās spārīgajā kora valodā, kas – lai gan stilā vecmodīga un ordināra – ar

dominējošo marša ritmu un krasajiem dinamiskajiem pretstatiem jau tīri motoriski ietekmē un aizrauj klausītājus. Joprojām simboliskā satura dēļ šī kantāte arī šobrīd ir viens no mūsu iemīļotākajiem skaņdarbiem, un ar to sacensties spēj vienīgi vēl daži Vītola un Emīla Dārziņa kordarbi.”

Blakusminot, III Dziesmuvētki ir liktenīgi vāciski runājošā ģimenē uzaugušā un krieviski runājošā vidē izstudējušā Jāzepa Vītola dzīvē – uzmanība, ko viņam velta svētku rīkotāji, prese un sabiedrība, ir izšķiroša, lai Vītols lemtu par turpmāku sava dzīves ceļa virzīšanu latviskā vidē.

IV svētki dažādu iemeslu dēļ notiek Jelgavā. Orķestris šoreiz sastādīts no latviešu mūziķiem, taču kvalitāte joprojām nav augstu teicama. Sakrālās mūzikas koncerta programmā iekļautas, piemēram, tādas pārles kā Mocarta „„Asru diena” iz Rekvīema” un Hendeļa „„Alleluja” iz orātorijas „Messias””. Savukārt vokālinstrumentālās mūzikas koncerts ievērojams ar to, ka līdzās publiku iedvesmojošiem maršiem un klausītājus mulsinošiem simfoniskās mūzikas paraugiem (Vītola „Grotiskais valsis”) te izskan Jurjānu Andreja kantāte „Līgojiet, līgsmojiet”, kurai liela piekrišana.

V Dziesmuvētkos laicīgās mūzikas koncerts kļūst par svētku vēsturē pirmo, kurā iekļauti tikai latviešu komponistu darbi (obligāto Krievijas himnu neskaitīsim). Savukārt vokālinstrumentālās mūzikas koncertā pirmoreiz piedalās orķestris, pret kura sniegumu nevienam nav iebildumu – tas ir Majoru simfoniskais orķestris, ap 100 vīru, „profesionāla un kvalitatīvi spēcīga vienība, un autoriem par savu darbu atskaņojumiem šoreiz vairs nebija jābažījās”. Publikas uzmanībai doti citstarp tādi jaunradīti kā Alfrēda Kalniņa simfoniskā dzeja „Pie Staburaga”, Vītola simfoniskais tēlojums „Līgo”, kantāte „Dziesma” un lielus panākumus guvušais „Beverīnas dziedonis” pirmoreiz orķestra pavadījumā.

VI Vispārējie dziesmuvētki tiek pelnīti slavēti par izcili veidotu programmu, kurā šoreiz visnotaļ tikai un vienīgi latviešu autoru darbi. Svētku trešajā koncertā iekļautas trīs kompozīcijas

korim un orķestrim: Jāzepa Vītola kantāte „No atzišanas koka”, Honkongā dzīvojošā Harija Ores „Lauztās priedes” un Alfrēda Kalniņa „Darbs un dziesma”. Šie tad arī uz kādu brīdi ir beidzamie svētki, kuros skan mūzika korim ar orķestra pavadījumu.

*
Pēc neatkarības atgūšanas 1993. gada svētkos vokālinstrumentālās mūzikas koncerts notiek nu jau nojauktajā Rīgas Sporta pilī, un programmā starp klasikas, mūsdienu un trimdas autoru daiļrades paraugiem – Jura Karlsona jaunradis „Ceļš”.

1998. gada simfoniskās mūzikas koncertā ar jaunradību „Vairogi” prezentējas Imants Zemzaris.

2003. gada svētku simfoniskās mūzikas koncerts notiek Latvijas Nacionālajā operā, un tajā jauns skaņdarbs Pēterim Plakidim – Baibai Skridei veltītā „Brīvdabas mūzika”, savukārt pirmoreiz Latvijā klausāmie Pētera Vaska *Musica appassionata*.

Arī 2008. gada svētku koncerts skan Baltajā namā, un te programmā divi jaunradīti: Artura Maskata *Capriccio* obojai un kamerorķestrim un Vestarda Šimkus „Koncerts klavierēm un stīgu orķestrim, veltīts neērtajam cilvēkam”. Klausītāju vērtējumam pirmoreiz tiek dots arī Romualda Kalsona veidotais Jāzepa Mediņa „Latvju kapričo” pārlūkums vijolei un orķestrim.

2013. gadā Dziesmuvētku simfoniskā koncerta norises vieta ir „Arēna Rīga”, un programmā nav jaunradīta opusa.

*
Turpretim šīgada svētkos gan svinam jaunradību – tā autors ir Ēriks EŠENVALDS, kurš dzimis Priekulē, bet audzis Liepājā un labi zina, kas ir jūra. Noskaņas sagatavošanai autora priekšvārds opusam „Jūras sidrabs” skan šādi: „Saulē rietot, sidrabains ūdens jūrā viz. Ne to pasmelt, ne kabačā ielikt. Tikai brīvs tas tur viz. Es iebrienu tajā, un Saules sari manām kājām pieskaras.”

JURJĀNU Andrejs ir pirmais latviešu profesionālajā mūzikā trīs augstākās izglītības diplomus ieguvušais Pēterburgas konservatorijas

absolvents brīvmākslinieks – ērgelnieks (1880), komponists (1881) un mežradznieks (1882). Latviešu simfonisma, vokālinstrumentālās mūzikas (kantātes, oratorijas) un instrumentālā koncertžanra pamatlicējs. Savu komponista un atskaņotājmākslinieka sūtību viņš veiksmīgi apvieno ar aktīvu pedagoga, diriģenta un folkloras vācēja etnomuzikologa sasniegumiem, no kuriem daudzi latviešu mūzikas vēsturē zelta burtiem ierakstīti, pirmreizēji.

Latviešu profesionālās mūzikas pamatlicēja Jāzepa VĪTOLA kantāte „Ziemeļblāzma” komponēta 1913. gada vasarā Krimā, kur meistars ārstē reimatismu. Kantāte tiks veltīta kokrūpnieka, vijolmeistara un mecenāta Augusta Dombrovska izsāpņotās, reiz uzceltās, pēc tam nodegušās un tad atkal atjaunotās pils „Ziemeļblāzma” atvēršanai. Teksta autors ir Dombrovska kūrētās Milgrāvja bezalkoholiskās biedrības „Ziemeļblāzma” publiskās bibliotēkas bibliotekārs Leons Paegle. Esmu apnicis *Weltschmerz*, tā saka Vītols – gribas ko veselīgu, un top kantāte „Ziemeļblāzma”. Arnolds Kloitiņš pēc tam teiks – latviešu mūzikā tas ir kas principiāli jauns, faktiski futūrisms, kaut izteikts tradicionālā mūzikas valodā.

Jānis IVANOVS ir viens no ievērojamākajiem latviešu komponistiem. Viņa darbu sarakstā ir 21 simfonija, simfoniskas miniatūras, koncerti vijolei, čellam un klavierēm, instrumentālā kameramūzika, kādas solodziesmas, klavierdarbi un virkne vokāližu korim a *cappella*. Ivanova rokkraksts ir individuāls, atpazīstams, spēcīgs. Viņa kādreizējais students Juris Karlsons saka: „Nezinu otru latviešu komponistu, kuram būtu tik spēcīga, dramatiskā mūzika. Mūzika, kurā ir trīs konflikta stūri – liktenis, ticība, cīņa. Un arī ļoti vīrišķīga romantika. Sūrme, kas nekad nav gaudulīga.”

Lūcija GARŪTA piedzima mūziku un citas mākslas mīlošā strādnieku ģimenē Rīgā. Septiņu gadu vecumā sāka mācīties klavierspēli pie Oto Fogelmaņa, vēlāk mācījās pie Marijas Žilinskas; mūzikas teoriju sāka apgūt piecpadsmit gadu vecumā pie Nikolaja Alunāna. 1919. gadā

Lūcija Garūta iestājās Latvijas konservatorijas profesora Jāzepa Vītola kompozīcijas klasē, līdztekus apguva klavierspēli pie Marijas Žilinskas, vēlāk pie Hansa Šmita un Ludmilas Gomanes-Dombrovskas. Ap 1920. gadu Lūcija Garūta iepazinās ar Aleksandra Skrjabina mūziku, kas atstāja dziļu iespaidu uz visu turpmāko radošo mūžu. Pēc konservatorijas beigšanas 1926. gadā jaunā mūziķe devās mācību braucienā uz Parīzi, kur pavadīja pusgadu. Sevišķi vērtīgas bija klavierspēles nodarbības pie Alfrēda Korto. 20. gadu beigās un 30. gados Lūcija Garūta intensīvi koncertē, pasniedz privāttundās, ir Tautas konservatorijas docētāja. Līdztekus daudz komponē. Otrā pasaules kara priekšpēdējā gadā top Lūcijas Garūtas nozīmīgākais skaņdarbs – kantāte „Dievs, Tava zeme deg!” ar Andreja Eglīša dzeju. Kantātes pirmatskaņojumā Rīgas Vecajā Sv. Ģertrūdes baznīcā pie ērgelēm sēž pati autore. Pēc kara Garūta ir teorētisko priekšmetu pasniedzēja Latvijas Valsts konservatorijā un Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolā. Viņas audzēkņi un laikabiedri allaž atsaukušies par Garūtu kā eņģeliski labsirdīgu un pacietīgu cilvēku – viņas sirsnība un atvērtība pasaulei bijusi bezgalīga.

Emīls DĀRZIŅŠ ir latviešu klasiskās mūzikas dvēsele. 34 pilni mūža gadi, viens ļoti talantīgs dēls, 17 kordziesmu, 19 solodziesmu (viena iznīcināta, viena pazudusi), četri skaņdarbi simfoniskajam orķestrim (trīs iznīcināti), divi nepabeigtas operas fragmenti, recenzijas, apraksti un mīklaina nāve uz dzelzceļa sliedēm. Līdzās vienkāršām, nepretenciozām kompozīcijām Emīla Dārziņa darbu sarakstā ir arī opusi, kam piemīt liels simbolisks spēks. Tomēr pāri visam – „Melanholiskais valsis”. Par šo skaņdarbu dzejnieks Jānis Sudrabkalns teicis: „Liekas tak, ka vienkāršāka un kristālskaidrāka darba nevar būt. Bet: arī smalks viņš un simtām rančim vizuālojošs. Starp saulaini sērīgo dienvidu vēsmu un zilajām, rudens miglā ziedošām ēnām, starp domu klusajiem spārnu vēciņiem vidusdaļā .. un dziestošo dvēseles ritmu vijas kā līganie rudens lauku sidrabpavedieni, kuriem vajadzīga smalkjūtīga vadība.” Emīls Dārziņš

bija celmlauzis mūzikas kritikas un eseju jomā. Viņa stils ir smalkjūtīgs, literāri kopts, kritiskā novērtējumā trāpīgs, dažbrīd nesaudzīgs. Tā ir smalka un gudra vērtēšana. Viņš ir autors vienām no pirmajām apcerēm par Jāzepu Vītoli, Alfrēdu Kalniņu, Dziesmu svētkiem, esejai Mocarta piemīnai, pievērsies arī operas vēsturei.

Runājot par Alfrēda KALNIŅA operu „Baņuta”, svarīgi atcerēties, ka tā ir pirmā iestudētā latviešu nacionālā opera. Vairāku muzikologu kopdarbā „Skaņuloki gadsimtos” mūzikas vēsturnieks Mikus Čēže saistoši un kompetenti aplūko latviešu operas pirmsākumus, tostarp Ādama Ores operu „Gunda” un Jēkaba Ozola dziesmuspēli „Spoku stunda”. Ikvienam, kuru interesē latviešu mūzikas vēsture, būs derīgi izlasīt Čēžas rakstu gan atmiņas atsvaidzināšanas, gan jaunākas informācijas apgūšanas nolūkā. Svarīgākais secinājums – par īstu latviešu komponista radītu operu varam sākt runāt tikai ar Alfrēda Kalniņa „Baņutu” un Jāņa Mediņa lieldarbu „Uguns un nakts”. Abi darbi tika sacerēti apmēram vienlaicīgi – spilgtas ir nu jau gandrīz vai par simbolu kļuvušās epizodes: Mediņš stiepi operas partitūru cauri Pirmā pasaules kara ierakumiem un visai Sibīrijai, savukārt Kalniņš raksta notis karastāvoklī novārdzinātās Liepājas Peldparkā agrās rīta stundās. Kaut arī Mediņš formāli savu darbu beidz agrāk, pirmo izrāda „Baņutu” – tas notiek 1920. gada 29. maijā. „Uguns un nakts” tiek uzvesta tikai 1921. gadā.

Tālvāldis KĒNIŅŠ ir dzejnieka Ata Kēniņa un sabiedriskas darbinieces Anna Rūmanes-Kēniņas dēls. Grenobles Šampoljona liceja bakalaurs. Ādolfā Ābeles, Pētera Barisona un Arvīda Žilinska skolnieks Rīgā. Simonas Plē-Kosādas, Toniņa Obēna un Olivjē Mesiāna audzēknis Parīzē. Viens no Kanādas atskaņotākajiem komponistiem. Ilggadējs Toronto universitātes Mūzikas fakultātes docētājs, no 1973. gada pilntiesīgs profesors. Kēniņš darbojies Kanādas komponistu līgā, divus gadus bijis tās prezidents, piedalījies radiatorijumos, bijis neskaitāmu konkursu žūrijas dalībnieks. Kēniņa nopelns ir

gan akadēmisks, gan praktisks – to novērtējusi universitātes vadība un Kanādas valdība. Viena no Otavas priekšpilsētas Kanatas ielām jau komponista dzīves laikā nosaukta viņa vārdā. Latvijā mūzikas profesionāļi zina, ka Kēniņa mūzika ir izcili profesionāla un augsti vērtējama. Mazāk būs to, kas patiesi ieklausījušies. Kēniņš komponējis divus desmitus skaņdarbu orķestrim, vairāk nekā desmit koncertu, virkni vokālinstrumentālu lieldarbu, kameransambļus, mūziku klavierēm un ērgelēm, kora un solodziesmas. Par savu iecienītāko formātu uzskatījis kameramūziku. Kēniņa mūziku raksturojot, tiek izmantoti tādi apzīmējumi kā ‘laikmetīgais romantiķis’ un ‘konservatīvais modernists’. *The New Grove Dictionary of Music and Musicians* atzīmē Kēniņa skaņdarbu uzbūves skaidrību, meistarīgu kontrapunkta lietojumu. Ingrida Zemzare saistoši analizē Kēniņa fūgas un *concertante* principa mīlestību. Varētu rasties iespaids, ka prāts Kēniņa mūzikā stāv pāri visam, tomēr tad mēs nebūtu ņēmuši vērā tādas meistara daiļrades virsotnes kā Astotā simfonija, *Beatae voces tenebrae*, „Nogrimušā pili” un citus darbus, kuros uzaust tāds daiļums, uz kādu vien spējīgs labas skolas un nevieglas dzīves rūdīts vīrs. Tālvāldi Kēniņu varam iepazīt, lasot Ingridas Zemzares spoži uzrakstīto grāmatu „Tālvāldis Kēniņš. Starp divām pasaulēm” un klausoties viņa mūziku. Kanādā Kēniņš bija ļoti cienīts, to rāda neskaitāmie piemiņas raksti laikrakstos un tīmeklī. No Latvijas puses labākais atmiņas apliecinājums ir Kēniņa skaņdarbu klātbūtne koncertzālēs. Viņš ir viens no mūsu visu laiku izcilākajiem radošajiem gariem.

Lielās mūzikas balvas laureāts Pēteris BUTĀNS dzimis un mūzikas pamatus apguvis Daugavpilī. Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā ieguvis kordiriģenta un komponista diplomu. Dzīvojot Daugavpilī, bijis Daugavpils Pedagoģiskā institūta Mūzikas katedras asistents, mūzikas vidusskolas teorētisko priekšmetu pasniedzējs, Centrālā kultūras nama pūtēju orķestra diriģents. Vēlāk strādājis par Rīgas 3. internātskolas pūtēju orķestra un Tukuma pūtēju orķestra diriģentu. Komponējis vokālo un instrumentālo

kameramūziku, skaņdarbus pūtēju orķestrim, kormūziku. No lielākiem darbiem nosauksim Koncertmūziku vijolei ar orķestri, Variācijas par Pētera Vaska tēmu, *Vox humana* tautas teicējai un simfoniskam orķestrim, Kora simfoniju. Viegļāku žanru iespaidā tapusi „Brīvdienų mūzika” kamerorķestrim un virkne saldkaislu tango ar romantiķa Friča Bārdas dzeju jauktam korim un salonansamblim.

Zigmars LIEPIŅŠ ir daudzu slavenu popdziesmu un publikas iemīļotu operu „Lāčplēsis”, „Parīzes Dievmātes katedrāle” un „Turaidas Roze” autors. Bijis ansambļa *Modo* taustiņinstrumentālists un dziesmu autors, vēlāk tā vadītājs. 1982. gadā ansamblis *Modo* ieguva nosaukumu *Opus*, un Liepiņa vadībā grupa pastāvēja līdz 1989. gadam. 80. gadu sākumā Liepiņš nokļuva popularitātes virsotnē, radot virkni tālāka hitu. Viņa dziesmas uzvarējušas „Mikrofona” aptaujā. Komponējis mūziku teātra izrādēm. Vēlākos gados Zigmars Liepiņš ir *Radio SWH* prezidents un līdzīpašnieks. Kopš 2013. gada Latvijas Nacionālās operas un baleta valdes priekšsēdētājs. Saņēmis Triju Zvaigžņu ordeni un Lielo mūzikas balvu 1997 par operu „Parīzes Dievmātes katedrāle”. (zigmarsliepins.lv)

Lielās mūzikas balvas četrkārtējs laureāts Arturs MASKATS ir viens no romantiskāk noskaņotajiem Latvijas komponistiem. Viņa mūzikai raksturīga kāpināta vibrējoša emocionalitāte,

plašu intervālu lietojums, tieksme uz saasinātām disonansēm, izteikts kinematogrāfiskums. Maskata mūzikas valoda ir izteikti individuāla, tā nav saskārusies ar modernisma virzieniem un ir palikusi tonālās mūzikas laukos, maksimāli izmantojot hromatisma piedāvātās iespējas. Labprāt ļaujas krievu un romāņu kultūras valdzinājumam. Ojāra Vācieša un Aleksandra Čaka dzeja rosinājusi Maskata mūzu daudzu lielisku dziesmu radīšanai kopš 80. gadiem.

Fantāziju „Rīgai” Arturs Maskats veidojis speciāli šim Dziesmusvētku koncertam, par pamatu ņemot 80. gadu sākumā tapušo populāro solodziesmu, kas 2001. gadā pēc Sigvarda Kļavas iniciatīvas pārveidota korim un klavierēm.

Imants KALNIŅŠ ir komponists ar absolūti individuālu rokrakstu, kas vienlīdz atpazīstams gan klasiskajos, gan neakadēmiskajos žanros. Spožs gan simfonijā, gan popdziesmā. Daudz ostinētu figūru un sīku melodijas vai vadošās tēmas ornamentu, netrūkst raksturīgu harmonisko secību un kadenču. Daiļrades sākumposmā reģināka un ekspresionistiskāka izteiksme, vēlāk dominē faktūras kristāliska skaidrība, klasicistisks domāšanas veids. Labi jūtas izvērsta formas skaņdarbos: „Man patīk garāka saruna ar klausītāju”. Iespējams, ka Kalniņš ar savu mūziku mums apziņā vai neapziņā piespēlējies mērauklu, kas gan speciālistu, gan mūzikas cienītāju vidū kļūst vai jau kļuvusi par arhetipu.



RIHARDS MAČANOVSKIS

Latvijas Nacionālās operas un baleta solists kopš 2003. gada. Repertuārā līdzās Eskamiljo, Orlovskim, donam Bazīlio, Faraonam, Kolinam, Leporello, Zarastro, Figaro un Fāzoltam arī jaunākas lomas – Valdis (Maskata „Valentīna”), Lesko (Pučīni „Manona Lesko”), Monterone („Rigoletto”), Prezidents (Ešēvalda „Iemūrētie”), Volframs fon Ešēbahs, Oņegins, dons Paskvāle, Nīks („Izvirtības hronika”). Regulāri uzstājas Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra koncertos un koncertuzvedumos. Saņēmis „Latvijas Gāzes” balvu 2012 kā „Labākais operas solists” un Paula Saksas balvu 2013. Par Čaikovska solodziesmu programmu nominēts Lielajai mūzikas balvai 2013.

KRISTĪNE BLAUMANE

Soliste, kamerģimijā, orķestra grupas koncertmeistare. Kopš 2007. gada Londonas filharmoniskā orķestra čellu grupas koncertmeistare. Saņēmusi Latvijas Lielo mūzikas balvu 2005 un 2007. Ieskaņojusi vairākus CD. Kameransambļos sadarbojusies ar Īzaku Sternu, Gidonu Krēmeru, Jojo Ma, Juriju Bašmetu, Leifu Ūvi Annsnesu, Nikolaju Znaideru, Oļegu Maizenbergu u.c. 1999. gadā Kristīne kļuva par *Amsterdam Sinfonietta* čellu grupas koncertmeistari un strādāja šajā orķestrī līdz 2010. gadam.

GUNTA GELGOTE

Dziedātāja brīvmāksliniece. Bieži sadarbojas ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri. Uzstājas Lietuvas Nacionālajā operas un baleta teātrī un Gintara Rinkēviča vadītajā Viļņas Pilsētas operā. Beidzamajās sezonās debitējusi Adeles lomā

(„Sikspārnis”) Lietuvā, savukārt Rīgā dziedājis Pētersona operā „Mihails un Mihails spēlē šahu”, Skultes operā „Vilkaču mantinieci” u.c. Kamerģimijā sadarbojas ar Kristīni Adamaiti un Arti Sīmani, Hertu Hansenu, Aldi Liepiņu, Ēriku Kiršfeldu, Aiju Kuzmani. 2009. gadā saņēmusi Lielo mūzikas balvu kategorijā „Gada debija”.

PERPETUUM RITMICO

Latvijā pagaidām vienīgais sitaminstrumentu ansamblis, kas jau ilgāku laiku darbojas kā pastāvīga vienība. Grupas repertuārs ir plašs – no folkloras līdz avangardam, no klasiskās mūzikas līdz mūsdienu populārās kultūras virzieniem. Mūziķu rīcībā ir plaša sitaminstrumentu palete. 2016. gadā ansamblis nominēja Lielajai mūzikas balvai kategorijā „Gada koncerts”.

MIKUS BĀLIŅŠ

Sitaminstrumentu spēles pedagogs Ulbrokas Mūzikas skolā un Bolderājas Mūzikas skolā, Sitaminstrumentu spēles pedagogu asociācijas līdzdibinātājs. Aktīvs kamerģimijā.

ELVIJS ENDELIS

Latvijas Nacionālās operas un baleta orķestra mūziķis, sadarbojas arī ar citiem Latvijas orķestriem. Starptautisku konkursu laureāts un Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas *Yamaha* stipendijas ieguvējs. Aktīvs kamerģimijā.

ELĪNA ENDZELE

Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra sitaminstrumentu grupas mūziķe, soliste un kamerģimijā, trio *Art-i-Shock* dalībniece.

GUNTARS FREIBERGS

Pedagogs Mārupes Mūzikas skolā un Ventspils Mūzikas vidusskolā, Sitaminstrumentu spēles pedagogu asociācijas līdzdibinātājs. Lielās mūzikas balvas 2010 nominants. Starptautisku konkursu laureāts.

ERNESTS MEDIŅŠ

Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra un Latvijas Nacionālās operas un baleta orķestra mūziķis, Carnikavas Mūzikas skolas un Olaines Mūzikas skolas pedagogs, aktīvs kamerģimijā un neakadēmisku projektu dalībnieks.

ANDA EGLĪTE

Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Kokles klases lektore, Pāvula Jurjāna mūzikas skolas pedagoģe, mūsdienu klasiskās mūzikas kvarteta *Altera veritas* mūziķe, kokļu ansambļa *Cantata* vadītāja, Rīgas pilsētas koklētāju ansambļa virsdiriģente.

IEVA MEŽGAILE

Pāvula Jurjāna mūzikas skolas pedagoģe un koklētāju ansambļa „Atbalsis” vadītāja, mūsdienu klasiskās mūzikas kvarteta *Altera veritas* mūziķe.

ANSIS JANSONS

Multiinstrumentālists, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Etnomuzikoloģijas programmas absolvents, kokles spēles studijas „Kokļu mežs” vadītājs. Spēlē Jāņa Rozenberga būvētu 14 stīgu modernizēto kokli.

EVA BINDERE

Aktīvi koncertējoša soliste, kamerģimijā un orķestra koncertmeistare. Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas profesore. Lielās mūzikas balvas 2016 ieguvēja kategorijā „Gada mūziķis”. Koncertmeistara vietniece Oksfordas filharmoniskajā orķestrī. Uzstājas ar Londonas Karaliskās Mūzikas koledžas profesora Jurija Žišļina vadīto orķestri „Krievijas virtuozī”. Sniedz meistarklases Jervi vasaras akadēmijā Pērnāvā un Pommersfeldenes pils vasaras kursos. Bijusi *Kremerata Baltica* pirmā vijole (1997–2012). Spēlējis un ieskaņojis duetus un kameransambļus ar Gidonu Krēmeru.

DANA BRAMANE

Latvijas Nacionālās operas soliste kopš 2008. gada. Starptautisku konkursu laureāte, BBC Kārdifas konkursa fināliste. Repertuārā: Mikaēla, Pamina, donna Elvīra, Violeta, Maruta (Skultes „Vilkaču mantinieci”), Mizete, Tatjana, Rozalinde, Burve („Turaidas Roze”), Liu. Uzstājusies Baltkrievijas Akadēmiskajā Lielajā operas un baleta teātrī un Bidgoščas operfestivālā.

IMANTS RESNIS

Jāzeps Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Orķestra diriģēšanas katedras emeritētais profesors. Lielās mūzikas balvas 1994 un 2006 laureāts. Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks. No 1992. līdz 2009. gadam bijis Liepājas Simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Liepājas Pianisma zvaigžņu festivāla iniciators un ilggadējs vadītājs. Ar Liepājas Simfonisko orķestri un Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri atskaņojis un ieskaņojis lielu daudzumu populāras un jo īpaši mazspēlētās latviešu komponistu simfoniskās mūzikas – Imanta Rešņa ieguldījums šajā jomā nepārvērtējams. Saņēmis Latviešu mūzikas balvu 2007. Karjeras sākumā čellists un aizrautīgs kamermūziķis.

SIGVARDS KĻAVA

Latvijas Radio kora mākslinieciskais vadītājs kopš 1992. gada. Jāzeps Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Kordiriģēšanas katedras profesors. Dziesmusvētku virsdiriģents kopš 1990. gada. Lielās mūzikas balvas 1999 un 2007 laureāts. Ministru kabineta balvas 2000 ieguvējs. Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks. Daudzu radošo projektu iniciators un īstenotājs, latviešu komponistu daiļrades negurstošs rosinātājs.

ANDRIS POGA

Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents kopš 2013. gada. Lielās mūzikas balvas 2007 ieguvējs. Uztājas ar vadošajiem Vācijas, Francijas, Itālijas, Japānas un citu valstu orķestriem. Diriģējis „Minhenes filharmonikus”, Berlīnes Vācu simfonisko orķestri, Frankfurtes Radio simfonisko orķestri, Štutgartes Radio simfonisko orķestri, Dānijas Nacionālo simfonisko orķestri, Sanktpēterburgas filharmonisko orķestri, Romas *Accademia Nazionale di Santa Cecilia*, Cīrihes

Tonhalle orķestri, Francijas Nacionālo orķestri un Sidnejas simfonisko orķestri. Šosezon Poga debiņtēja ar Oslo filharmonisko orķestri, „Vīnes simfoniekiem”, Šanhajas simfonisko orķestri, Turīnas RAI Nacionālo simfonisko orķestri un atgriezās pie Tokijas NHK, Tulūzas Kapitolijs simfoniskā orķestra, Leipcigas *Gewandhaus* orķestra.

AIGARS MERI

Latvijas Nacionālās operas galvenais kormeistars kopš 2006. gada. Saņēmis „Latvijas Gāzes” gada balvu operai 2011/2012. Repertuārā: Džuzepes Verdi „Makbets”, Andra Dzeniša „Dauka”, Bruno Skultes „Vilkaču mantinieci”, Jāņa Lūsēna „Leļļu opera”. Ventpils kamerorķestra vadītājs un Jelgavas kamerorķestra izveidotājs un vadītājs.

AINĀRS RUBIĶIS

no 2018./2019. gada sezonas būs Berlīnes Komiskās operas galvenais diriģents. Iepriekš, no 2012. līdz 2014. gadam, bijis Novosibirskas akadēmiskā operas un baleta teātra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Saņēmis „Zelta masku” par Bernsteina „Mesas” iestudējumu. Diriģējis izrādes Čikāgas operā, Bāzeles operā, Somijas Nacionālajā operā, Maskavas Lielajā teātrī, Velsas Nacionālajā operā, Tokijas Jaunajās Nacionālajā teātrī, Barselonas *Gran Teatre del Liceu* u.c. Sadarbojas ar Eiropas, Kanādas un Austrālijas vadošajiem orķestriem.

ALEKSANDRS VIĻUMANIS

bijis Latvijas Nacionālās operas mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents (1975–1986, 1994–1996). Iestudējis daudzus desmitu operu, veicis simfoniskās un vokālsimfoniskās mūzikas ieskaņojumus. Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris. Saņēmis „Latvijas Gāzes” gada balvu operai 2012. Strādājis Sanktpēterburgas

Marijas teātrī (1972–1975, 1990–1994), bijis Maskavas Lielā teātra viesdiriģents, diriģējis izrādes Mihaila Teātrī, Oslo, Tampere, daudzus gadus bijis Siguldas Opermūzikas svētku programmas līdzveidotājs un diriģents.

EDGARS RAČEVSKIS

Dziesmusvētku virsdiriģents no 1970. gada, patlaban Goda virsdiriģents. No 1963. līdz 1987. gadam bijis Latvijas Radio kora mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Vadījis vīru kori *Gaudeamus* no 1959. līdz 1996. gadam. Saņēmis Lielo mūzikas balvu 1993 un 2016 (par mūža ieguldījumu). Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks. Devis ievērojamu ieguldījumu latviešu komponistu daiļrades veicināšanā un popularizēšanā.

GINTARS RINKĒVIČS

Liepājas Simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents kopš 2017./2018. gada sezonas. Bijis Latvijas Nacionālās operas galvenais diriģents no 1996. līdz 2003. gadam un galvenais viesdiriģents (2007–2009). Lielās mūzikas balvas 1996 laureāts. Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks. Izveidojis un vada Lietuvas Valsts simfonisko orķestri. Lietuvas Mūzikas un teātra akadēmijas profesors. Vadījis Novosibirskas akadēmisko simfonisko orķestri (2008–2017) un bijis Malmes operas galvenais diriģents (2002–2005). Strādājis Amsterdamas, Ģēteborgas, Klaipēdas, Maskavas, Skotijas, Ungārijas, Viļņas opernamos un muzikālajos teātros.

MĀRIS SIRMAIS

Dziesmu svētku virsdiriģents kopš 1998. gada. Kopš 1997. gada Valsts Akadēmiskā kora „Latvija” mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Garīgās mūzikas festivāla idejas autors un vadītājs. Izveidojis un vadījis jauniešu kori „Kamēr...” (1990–2012). Jāzeps Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas asociētais profesors. Lielās mūzikas balvas 1997, 2003, 2004 laureāts. Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks.

NORMUNDS VAICIS

Latvijas Nacionālās operas diriģents kopš 1990. gada. Repertuārā vairāki desmiti operu. Patlaban diriģē izrādes *Madama Butterfly*, „Traviata”, „Sikspārnis”, „Karmena”, „Dons Paskvāle”. Bijis Latvijas nacionālā simfoniskā orķestra diriģents, strādājis ar Latvijas filharmonijas kamerorķestri un Liepājas Simfonisko orķestri, vadījis Emīla Dārziņa mūzikas vidusskolas simfonisko orķestri. Pirmatskaņojis latviešu komponistu darbus, veicis ieskaņojumus. Uztājis daudzās Eiropas valstīs, Krievijā, Ķīnā.

ANDRIS VEISMANIS

Latvijas Nacionālās operas diriģents kopš 2006. gada un Latvijas Nacionālās operas un baleta valdes priekšsēdētāja padomnieks mākslinieciskajos jautājumos. Bijis Latvijas Nacionālās operas galvenais kormeistars (1997–2006). Saņēmis Lielo mūzikas balvu 1993 (par Pērsela „Didonas un Eneja” iestudējumu) un 1998 (par Hendeļa „Alcīnas” iestudējumu). Baroka un klasicisma mūzikas speciālists, savulaik aktīvi praktizējošs kontrtenors. Vada Vidzemes kamerorķestri. No 1989. līdz 1997. gadam vadījis paša un Mārtiņa Klišāna izveidoto kamerkori *Sacrum*.

MĀRTIŅŠ OZOLIŅŠ

ir Latvijas Nacionālās operas un baleta galvenais diriģents kopš 2013. gada. Jāzeps Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas asociētais profesors, kopš 2010. gada Orķestra diriģēšanas katedras vadītājs. Prestižu starptautisku konkursu laureāts. Diriģējis Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Liepājas Simfonisko orķestri, Lietuvas, Itālijas, Somijas orķestrus. No 2011. līdz 2015. gadam vadījis orķestri „Rīga”. Diriģējis Latvija Nacionālās operas viesizrādes Maskavā, Mehiko, Tampere, Triestē, Katānijā, Maskatā, Leipcigā, Gdaņskā u.c. 2017. gadā diriģēja Džuzepes Verdi operas „Traviata” izrādes Ķīnā – Lielajos teātros Tjanđziņā un Harbinā.

KONCERTĀ PIEDALĀS

Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris,
mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents
Andris Poga

Liepājas Simfoniskais orķestris,
mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents
Gintars Rinkevičs

Latvijas Nacionālās operas un baleta orķestris,
galvenais diriģents Mārtiņš Ozoliņš

Valsts kamerorķestris *Sinfonietta Rīga*,
mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents
Normunds Šnē

Valsts Akadēmiskais koris „Latvija”,
mākslinieciskais vadītājs Māris Sirmāis

Latvijas Radio koris,
mākslinieciskais vadītājs Sigvards Klava

Latvijas Nacionālās operas koris,
galvenais kormeistars Aigars Meri

Rīgas kamerkoris *Ave Sol*,
galvenais diriģents Andris Veismanis

Alūksnes Kultūras centra skolotāju koris
„Atzele”, mākslinieciskais vadītājs Jānis Baltiņš

Bauskas Kultūras centra jauktais koris
„Mežotne”, mākslinieciskā vadītāja
Māriete Jonkus

Carnikavas kamerkoris „Vēja balss”,
mākslinieciskais vadītājs Jurgis Cābulis

Cēsu Pils koris, diriģentes Marika Austruma,
Evita Konoša

Ekonomikas un kultūras augstskolas
kamerkoris „Fortius”, mākslinieciskā
vadītāja Māra Marnauza

Emīla Dārziņa jauktais koris,
mākslinieciskā vadītāja Nora Kalniņa

Jasmīnas koris, mākslinieciskā vadītāja
Agita Ikauniece-Rimšēviča

Jauktais koris „Ventspils”,
mākslinieciskais vadītājs Aigars Meri

Jauktais koris „Domino”,
mākslinieciskais vadītājs Eduards Fiskovičs

Kuldīgas novada pašvaldības aģentūras
„Kuldīgas kultūras centrs” kamerkoris „Rāte”,
mākslinieciskais vadītājs Andis Groza

Latvijas izdevniecību jauktais koris „Burtnieks”,
mākslinieciskais vadītājs Egils Lipšāns

Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas
fakultātes jauktais koris „Aura”,
mākslinieciskais vadītājs Edgars Vītols

Latvijas Universitātes jauktais koris „Juventus”,
mākslinieciskais vadītājs Valdis Tomsons

Latvijas Universitātes jauktais koris
„Dziesmuvara”,
mākslinieciskais vadītājs Aivis GreTERS

Liepājas Tautas mākslas un kultūras centra
jauktais koris „Intis”,
mākslinieciskā vadītāja Ilze Valce

Liepājas Tautas mākslas un kultūras centra
jauktais koris „Laiks”,
mākslinieciskā vadītāja Ilze Balode

Ogres novada Kultūras centra jauktais koris
„Ogre”, mākslinieciskais vadītājs Jānis Zirnis

Ogres novada Kultūras centra
jauniešu koris „Impulss”,
diriģentes Gunita Bičule un Daina Čudare

Rēzeknes novada jauktais koris „Ezerzeme”,
diriģenti Anda Lipska, Rota Salmiņa,
Ēriks Čudars

Rīgas Ekonomikas augstskolas jauktais koris,
diriģenti Lauris Goss un Elīna Karaseva

Rīgas Kultūras un tautas mākslas centra
„Mazā ģilde” jauktais koris „Sonore”,
mākslinieciskais vadītājs Andis Groza

Rīgas Kultūras un tautas mākslas centra
„Ritums” kamerkoris „Vidus”,
mākslinieciskā vadītāja Baiba Milzarāja

Rīgas Latviešu biedrības
kamerkoris „Austrums”,
mākslinieciskais vadītājs Ārijs Šķepasts

Rīgas pašvaldības kultūras iestāžu apvienības
kultūras pils „Ziemeļblāzma”
jauktais koris „Norise”,
mākslinieciskā vadītāja Alise Koknēviča

Rīgas pašvaldības kultūras iestāžu apvienības
Rīgas kultūras centra „Ilģuciems”
kamerkoris „Muklājs”,
mākslinieciskais vadītājs Jānis Kokins

Rīgas Stradiņa universitātes
jauktais koris „Rīga”,
diriģentes Evita Taranda un Zane Zilberte

Rīgas Tehniskās universitātes
jauktais koris „Vivere”,
mākslinieciskais vadītājs Gints Ceplenieks

Salacgrīvas novada Liepupes pagasta
jauktais koris „Pernigele”,
mākslinieciskā vadītāja Arta Zunde

Salaspils jauktais koris „Lōja”,
mākslinieciskais vadītājs Ģirts Gailītis

Siguldas novada Kultūras centra
jauktais koris „Atvars”,
mākslinieciskais vadītājs Jānis Baltiņš

Tukuma pilsētas kultūras nama
skolotāju koris „Vanema”,
mākslinieciskais vadītājs Tālvāldis Gulbis

Valmieras Kultūras centra
jauktais koris „Valmiera”,
mākslinieciskais vadītājs Mārtiņš Klišāns

dziesmusvetki.lv

f facebook.com/dziesmusvetki

Instagram.com/dziesmusvetki

twitter.com/dziesmusvetki

draugiem.lv/dziesmusvetki

youtube.com/dziesmusvetki

Svētkus
riko:



Kultūras ministrija



Latvijas Nacionālais
kultūras centrs

Stratēģiskais
partneris:



RĪGAS DOME

Svētku
lieldraugi:



Svētkus
atbalsta:



Produktu un
pakalpojumu
partneri:



Sabiedriskie
mediji:



Pasākuma norise tiks fiksēta audio, audiovizuālā un fotogrāfiju veidā, pamatojoties uz Dziesmu un deju svētku likumu un leģitīmu interesi, ar nolūku popularizēt svētkus, atspoguļot to norisi, veidojot nemateriālās kultūras mantojumu. Iegūtais materiāls neierobežotu laiku tiks saglabāts un publicēts iepriekš norādītajam nolūkam.

Pārzinis: Latvijas Nacionālais kultūras centrs, Pils laukums 4, Rīga, LV-1365, Tālrunis: (+371) 67228985, E-pasts: iesniegumi@lnkc.gov.lv.

Papildus informācija: www.dziesmusvetki.lv

Pasākumā plašsaziņas līdzekļi darbojas saskaņā ar to profesionālo darbību regulējošajiem likumiem un ir atzīstami par patstāvīgiem pārziniem.